

nej. Talmæssigt set ere Udgifterne forøgede, men det er, fordi der er kommet nye Formaal til. Naar man beslutter sig til at give Underofficererne højere Løn, til at give de menige Soldater Mad, til at nedrive gamle, ubrugelige Hospitaler og bygge ny, for at Sundheden kan blive bedre mellem Soldaterne, saa koster alt dette naturligvis Penge. Naar en Lov er vedtagen paa gyldig Maade af begge Rigsdagens Ting og stadfæstet af Kongen, ere vi alle — siger han til Socialdemokraterne — „forpligtede til at rette os efter den, selv om vi ikke have været med til at arbejde for den“ — det var dette om, at Lov er Lov — „men f. Eks. Forsøgsforplejningen ere jo ogsaa Socialdemokraterne Tilhængere af. Det er et meningsløst Standpunkt at sige: Vi ville nok have Forsøgsforplejning, men vi ville ikke betale til den. I Fjor (1902—1903) bevilgedes 16,908,865 Kr. 32 Øre. Forrige Aar (1901—1902) bevilgedes 15,985,810 Kr. 63 Øre. Det ser derefter ud til, at Militærudgifterne ere stegne med 923,054 Kr. 69 Øre fra forrige Aar til i Fjor. Men lad os nu undersøge, hvad denne lille Million Kr. er anvendt til,“ siger han. „Lov af 14. Februar indførte en Lønforhøjelse til Underofficererne af 547,427 Kr., Lov af 15. Februar om Lønninger ved Søværnet koster 126,065 Kr., ialt 673,492 Kr. Disse 2 Lønningslove have medført en Merudgift af omtrent 700,000 Kr. aarlig. Socialdemokraterne vare blandt de ivrigste for at faa disse Love gennemførte.“ Og saa ræsonnerer den ærede Konseilspræsident videre: „Naar Socialdemokraterne altsaa for det første ville vise sig venlige over for Underofficererne ved at støtte Lønningslovenes Gennemførelse og bagefter beskyldte Venstre for at gaa med til Forhøjelse af Militærudgifterne, fordi man — hvad Loven paalægger os — betaler Underofficererne højere Løn, saa er det for at drage dobbelt Fordel af denne Sag — mere Fordel, end der med Rette tilkommer dem, og mere, end oplyste Vælgere ville godkende.“ Ja der have vi netop Pointen, „mere, end oplyste Vælgere ville godkende.“ Og hvad angaar de Herrer Radikales Taktik, som jeg senere skal komme til, er der ogsaa her præsteret mere, end oplyste Vælgere ville godkende. Af Udtalelserne her inde paa Rigsdagen skal jeg ikke anføre meget. Skønt det naturligvis er interessant at høre de gamle Toner af vor tidligere Militærordfører, skal jeg ikke paa dette Tidspunkt af Døgnet trætte med yderligere Citater udover et enkelt.

De Herrer Socialdemokrater stillede straks i 1901 og have gjort det siden indtil i Aar — det er den første Indrømmelse til det nye Regimente — en Række Millionforslag om Nedsættelser. Overfor disse Nedsættelsesforslag sagde det ærede Medlem fra Ringsted, at „denne Taktik er en let gennemskuelig Politik, men“ — fortsatte han — „de skulle ikke saadan slippe fra det, de skulle ikke slippe fra det ved at vadske deres Hænder i Folkets Paasyn og sige: „Ja, men vi have jo stillet Forslag om Nedgang paa flere Millioner“ — og saa tie stille med, at der var Punkter, hvor det var umuligt at gennemføre disse Besparelser“. Se saaledes behandlede det ærede Medlem fra Ringsted, den nuværende Konseilspræsident, Socialdemokraterne den Gang, og vi lyttede beundrende til og vare fuldkomment enige med ham. Men saa kom Omslaget. Det ærede Medlem fra Ringsted traadte i Opposition, og der holdt han sig i den næste 4aarige Periode. I denne 4aarige Periode have vi vedtaget følgende Budgetter: I 1906—07 bevilgedes der 18,663,000 Kr., i 1907—08: 19,227,000 Kr., i 1908—09: 20,545,000 Kr., i 1909—10: 20,575,000 Kr., det giver i Gennemsnit 19,752,000 Kr., det vil altsaa sige 227,000 Kr. mere aarlig end i Perioden 1902—03. Det er stadig Budgetterne, jeg anfører. Og lad os saa se, hvad Merbevillingerne ere gaaede til. Det vil blive for vidtløftigt at gennemgaa det altsammen, men maa jeg oplyse i Anledning af en Bemærkning, som faldt for lidt siden, hvor der henvistes til Opførelse af en Kaserne og Anskaffelse af en Undervandsbaad som noget, overfor hvilket de Herrer Radikale kunde vadske deres Hænder baade i Folkets Paasyn og maaske bag et Tæppe, om de finde Anledning til det, at Kasernen og Undervandsbaaden tilvejebragtes ved Midler, som vare indvundne ved Salg af gammelt Søkrigsmateriel. Det var dog ikke mer end billigt at oplyse dette her, hvor der er Tale om Udgiftsstigning; thi der er ikke givet en Øre ud af Statskassen til det, der er ikke taget Penge ud af Kassebeholdningen i den Anledning. Men af de Udgiftsstigninger, som altsaa ere foregaaede i Perioden fra 1906—07 til 1909—10, skal jeg nævne enkelte Eksempler. Der er for det første 700,000 Kr., som hverken gøre fra eller til reelt, men de tynde Budgettet formelt. De hidrøre fra, at man i sin Tid ankede over, og med Rette, at der var visse Poster paa Krigsministeriets Budget, hvor Budgettallet ikke stemte med Regnskabstallet eller, om man hellere vil, omvendt, idet de Pri-ser, som vare lagte til Grund for Budgettet,